

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 23.05.2019

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 1253

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ

ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-333254

ΦΑΞ : 2313-333258

E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' 22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 25/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθ./2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013, της υπ' αριθ./2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 και της υπ' αριθ./2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους

2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013, την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 και την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 25.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα φόρος ποσού 2.261,25 €, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας (προστίμου άρθρου 58 και τόκων άρθρου 53 ν. 4174/2013) 2.104,55 €, και εισφοράς αλληλεγγύης 467,67 €, δη σύνολο φόρου 4.833,47 €, λόγω διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας από καταθέσεις χρηματικών ποσών άγνωστης ή μη διαρκούς ή μη σταθερής πηγής ή αιτίας σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του Ν. 2238/1994 συνολικού ποσού 20.150,00 €.

Με την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα φόρος ποσού 11.536,20 €, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας (προστίμου άρθρου 58 και τόκων άρθρου 53 ν. 4174/2013) 10.736,74 €, και εισφοράς αλληλεγγύης 887,40 €, δη σύνολο φόρου 23.160,34 €, λόγω διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας από καταθέσεις χρηματικών ποσών άγνωστης ή μη διαρκούς ή μη σταθερής πηγής ή αιτίας σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του Ν. 2238/1994 συνολικού ποσού 44.370,00 €.

Με την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα φόρος ποσού 10.675,50 €, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας (προστίμου άρθρου 58 και τόκων άρθρου 53 ν. 4174/2013) 3.202,65 €, και εισφοράς αλληλεγγύης 647,00 €, δη σύνολο φόρου 14.525,15 €, λόγω διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας από καταθέσεις χρηματικών ποσών παράνομης ή αδικαιολόγητης ή

άγνωστης πηγής ή αιτίας σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του Ν. 4172/2013 συνολικού ποσού 32.350,00 €.

Οι εν λόγω πράξεις εδράζονται επί της από 24.12.2018 έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της φορολογικής αρχής.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων προβάλλοντας τους κάτωθι λόγους:

- 1) Ουδεμία εξουσία διαχείρισης έχει στους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς με τον σύζυγό της, καθώς εμφανίζεται ως συνδικαιούχος ουσιαστικά για λόγους «ασφαλείας». Δεν δραστηριοποιείται σε καμία οικονομική ενέργεια, ώστε να αποκτήσει τη δυνατότητα να συμβάλλει χρηματικά στην οικογενειακή περιουσία. Ο πραγματικός δικαιούχος και διαχειριστής των λογαριασμών είναι ο σύζυγός της, αφού αυτός προβαίνει στη σωρεία των τραπεζικών κινήσεων, τόσο των χρεωστικών, όσο και των πιστωτικών.
- 2) Τα ποσά που λογίζονται ως πρωτογενείς καταθέσεις από τη φορολογική αρχή αφορούν επανακαταθέσεις που προέρχονται από προηγούμενες αναλήψεις, μεταφορές χρηματικών και επενδυτικών προϊόντων που λαμβάνουν χώρα μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών του συζύγου της, στους οποίους εμφανίζεται ως συνδικαιούχος.
- 3) Υφίστατο διαθέσιμο χρηματικό υπόλοιπο φυλασσόμενο στην οικία τους για επανακατάθεση ανά πάσα χρονική στιγμή. Στις 15/10/2008 εισέπραξαν το ποσό των 213.023,83 € με τη λήξη τριετούς διάρκειας επενδυτικού προϊόντος και επανακατέθεσαν το ποσό των 130.000,00 € το 2009, το δε υπόλοιπο ύψους περίπου 83.000,00 € το διαφύλατταν στην οικία τους ως ασφάλεια σε περίπτωση κατάρρευσης του τραπεζικού συστήματος.
- 4) Η φορολογική αρχή δεν αποδεικνύει σε κανένα σημείο της έκθεσης ότι τα ποσά που αναλήφθηκαν σε προγενέστερο χρόνο από τον σύζυγό της δαπανήθηκαν στο σύνολό τους, έτσι ώστε να μην υφίσταται η δυνατότητα επανακατάθεσής τους και επανεισαγωγής τους στο τραπεζικό σύστημα.
- 5) Οι καταθέσεις του αποτελούν τμηματικές επιστροφές από άτοκο δάνειο που του είχε χορηγήσει ο σύζυγός της σε προγενέστερο χρόνο, συνολικού ποσού 6.500,00 €.
- 6) Οι καταθέσεις του είναι επιστροφές χρημάτων, που του είχε δώσει ο σύζυγός της σε προγενέστερο χρόνο, για μίσθωση θέσης σε λαϊκές αγορές της και των, τις οποίες τελικά δεν κατάφερε να μισθώσει.
- 7) Η έκθεση ελέγχου είναι αόριστη και στερείται ειδικής και επαρκούς αιτιολογίας.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 2238/1994, ορίζεται ότι: «**1.** Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. Ο φόρος αυτού του νόμου, τα πρόστιμα και οι πρόσθετοι φόροι δεν αναγνωρίζονται για έκπτωση από το εισόδημα αυτό. **2.** Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: ... Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν. 2238/1994, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την παράγραφο 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 (ΦΕΚ Α' 175), ορίζεται ότι: «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4.

Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013, ορίζεται ότι: «**4.** Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, σύμφωνα με το ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ/5.11.2015 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας και συγκεκριμένα αναφέρονται τα εξής: «**8.** Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή

αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων. 9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή, στην ΠΟΛ 1095/29-4-2011 ορίζεται ότι: «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.» 2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά. 3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και **καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη.** Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1175/16-11-2017 της Α.Α.Δ.Ε. με την οποία δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας: «.....2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, **εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία,** είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των

προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος **οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης**, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του...»

Επειδή, σύμφωνα με την 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ: «.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17) το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων,

φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.).....το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση. Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση..... η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης..... Η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκάων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, με το άρθρο 28 παρ. 2 του Ν. 4174/2013 ορίζεται: «...Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα

γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου».

Επειδή, το άρθρο 64 του Ν. 4174/2013 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας» ορίζει ότι : «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό του φόρου».

Επειδή, το άρθρο 171 παρ. 1 και 4 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζει ότι : «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519).

Επειδή, στην υπό εξέταση περίπτωση ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, συνεκτιμώντας τα δεδομένα των τραπεζικών καταθέσεων, που είχε στη διάθεσή του, σε συνδυασμό με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, διαπίστωσε για το έτος 2012 προσαύξηση της περιουσίας της από άγνωστη ή μη σταθερή πηγή ή αιτία συνολικού ύψους 40.300,00 €, για το έτος 2013 προσαύξηση της περιουσίας της από άγνωστη ή μη σταθερή πηγή ή αιτία συνολικού ύψους 88.740,00 € και για το έτος 2014 προσαύξηση της περιουσίας της από άγνωστη ή μη σταθερή πηγή ή αιτία συνολικού ύψους 64.700,00 €. Συγκεκριμένα, οι πρωτογενείς καταθέσεις (ποσοστό ½ επί συνόλου πρωτογενών καταθέσεων 193.740,00 € στον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό της με συνδικαιούχους την προσφεύγουσα και τον σύζυγό της ΑΦΜ) είναι οι ακόλουθες:

A/A	Αριθμός Λογαριασμού	Είδος Λογαριασμού	Ημερομηνία Συναλλαγής	Κωδικός Καταστήματος	Περιγραφή Κωδικού Συναλλαγής Τραπέζης	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής
1		Καταθετικός	05/10/2012 12:56		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		14.150,00
2		Καταθετικός	09/11/2012 12:15		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		20.000,00
3		Καταθετικός	26/11/2012 13:25		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		50,00
4		Καταθετικός	26/11/2012 13:24		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		2.000,00

5		Καταθετικός	27/11/2012 14:07		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		900,00
6		Καταθετικός	04/12/2012 13:24		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		900,00
7		Καταθετικός	05/12/2012 13:02		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		1.500,00
8		Καταθετικός	24/12/2012 08:20		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		800,00
9		Καταθετικός	08/01/2013 09:24		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		400,00
10		Καταθετικός	21/01/2013 11:39		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		400,00
11		Καταθετικός	04/02/2013 13:48		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		500,00
12		Καταθετικός	11/02/2013 12:15		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		490,00
13		Καταθετικός	06/03/2013 08:43		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		300,00
14		Καταθετικός	28/03/2013 09:27		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		500,00
15		Καταθετικός	13/09/2013 17:12		ΣΥΜΨΗΦ/ΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ		1.500,00
16		Καταθετικός	20/09/2013 10:23		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		12.500,00
17		Καταθετικός	01/10/2013 09:55		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		11.000,00
18		Καταθετικός	03/10/2013 16:45		ΣΥΜΨ. ΕΓΓΡΑΦΗ		1.500,00
19		Καταθετικός	04/10/2013 12:21		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		7.000,00
20		Καταθετικός	14/10/2013 12:56		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		14.000,00
21		Καταθετικός	18/10/2013 09:16		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		3.650,00
22		Καταθετικός	21/10/2013 12:29		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		12.000,00
23		Καταθετικός	05/11/2013 12:25		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		23.000,00
24		Καταθετικός	04/02/2014 08:31		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		500,00
25		Καταθετικός	09/05/2014 12:02		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		400,00
26		Καταθετικός	16/06/2014 08:59		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		400,00
27		Καταθετικός	22/09/2014 09:34		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		14.000,00
28		Καταθετικός	06/10/2014 11:12		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		14.400,00
29		Καταθετικός	15/10/2014 13:41		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		15.000,00
30		Καταθετικός	04/11/2014 13:10		ΚΑΤΑΘΕΣΗ		20.000,00
					ΣΥΝΟΛΟ		193.740,00

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίστατο διαθέσιμο χρηματικό υπόλοιπο φυλασσόμενο στην οικία τους για επανακατάθεση ανά πάσα στιγμή, καθόσον στις 15/10/2008 εισέπραξαν το ποσό των 213.023,83 € με τη λήξη τριετούς διάρκειας επενδυτικού προϊόντος και επανακατέθεσαν το ποσό των 130.000,00 € το 2009, το δε υπόλοιπο ύψους περί τις 83.000,00 € το διαφύλατταν στην οικία τους. Από την κατάσταση αναλυτικής κίνησης καταθετικού λογαριασμού (...../.....) της, που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι στις 15/10/2008 εισέπραξαν το ποσό των 213.023,83 € ως προϊόν χρεογράφου αλλά στις 14/11/2008 ενεργοποίησαν προθεσμιακή κατάθεση με το ποσό των 200.000,00 €. Εν συνεχεία, υπάρχουν πολλές κινήσεις (αναλήψεις, καταθέσεις, ενεργοποίηση προθεσμιακών καταθέσεων) από το έτος 2008 έως το έτος 2012 που αφορά ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ στις οποίες η προσφεύγουσα δεν κάνει καμία αναφορά, ώστε να

μπορεί να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα για τις κινήσεις των λογαριασμών αυτής και του συζύγου της. Η αποσπασματική, μίας και μοναδικής κίνησης εκ μέρους της προσφεύγουσας, παρελκυστικά προβάλλεται και η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει το σύνολο των τραπεζικών κινήσεών της. Περαιτέρω, ως προκύπτει από τις κοινές φορολογικές δηλώσεις της προσφεύγουσας και του συζύγου της, το συνολικό οικογενειακό εισόδημά τους για τα έτη 2008 έως και 2012 ανέρχεται σε 3.164,43 € (2.812,45 € το έτος 2008, 2.685,84 € το έτος 2009, -511,37 € το έτος 2010, 212,64 € το έτος 2011 και -2.034,83 € το έτος 2012), ενώ το 2009 από την με αριθ. καταχώρησης 19942 δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2010 και ειδικότερα τον κωδικό 719, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα και ο σύζυγός της κατέβαλαν για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων, δίτροχων κτλ. οχημάτων το ποσό των 18.400,10 €. Επιπρόσθετα, από την 01.01.2009 έως τις 05.10.2012, ημερομηνία κατά την οποία η φορολογική αρχή καταλογίζει πρώτη φορά για το έτος 2012 το ποσό των 14.150,00 € ως προσαύξηση περιουσίας (επιμεριζόμενο δια δύο στους συνδικαιούχους του λογαριασμού), η προσφεύγουσα και ο σύζυγός της έχουν προβεί σε εβδομήντα εννιά (79) αναλήψεις από ΑΤΜ, μικρών ποσών ήτοι ενδεικτικά 40,00 €, 80,00 €, 180,00 €, 280,00 €, 380,00 €, 480,00 €, 580,00 € (που ανέρχονται συνολικά σε 34.180,00 €), οι οποίες σύμφωνα με τα δεδομένα της κοινής πείρας και λογικής, δεν έχουν σκοπό αποταμιευτικό, αλλά διενεργούνται προκειμένου να καλύψουν τρέχουσες δαπάνες διαβίωσης. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν αντιστοιχίζει τα χρήματα που αναλήφθηκαν με συγκεκριμένες επανακαταθέσεις και ο γενικόλογος, μη συγκεκριμένος και ατεκμηρίωτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι επανακαταθέσεις προέρχονται από προηγούμενες αναλήψεις, μεταφορές χρηματικών και επενδυτικών προϊόντων που λαμβάνουν χώρα μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών του συζύγου της χωρίς να έχει συνυποβληθεί κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει την σύνδεση τους απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, ο επιμέρους ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι καταθέσεις του αποτελούν τμηματικές επιστροφές από άτοκο δάνειο που του είχε χορηγήσει ο σύζυγός της σε προγενέστερο χρόνο, απορρίπτεται ως ατεκμηρίωτος ελλείψει σχετικού εγγράφου βέβαιης χρονολογίας που να αποδεικνύει τη χορήγηση δανείου από τον στον, εφόσον δεν έχει καταβληθεί τέλος χαρτοσήμου, ούτε δηλώνονται στο έντυπο Ε1 των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος το ποσό του δανείου και οι τυχόν δανειακοί τόκοι.

Επειδή, ο επιμέρους ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι καταθέσεις του είναι επιστροφές χρημάτων, που του είχε δώσει ο σύζυγός της σε προγενέστερο χρόνο, για μίσθωση θέσης σε λαϊκές αγορές της και των, απορρίπτεται ως αόριστος και αβάσιμος καθόσον δεν προσκομίζεται κάποιο έγγραφο προς τεκμηρίωσή του.

Επειδή, η προσφεύγουσα με την υποβολή της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής αμφισβητεί τις προσβαλλόμενες πράξεις ωστόσο και στο στάδιο αυτό δεν προσκομίζει κανένα νεότερο στοιχείο που να αποδομεί το πόρισμα του ελέγχου.

Επειδή, η απλή επίκληση γεγονότων και καταστάσεων χωρίς την προσκόμιση επαρκών αποδεικτικών στοιχείων δεν αρκεί, προκειμένου να απαλλάξει την προσφεύγουσα από την υποχρέωση τεκμηρίωσης των επίμαχων συναλλαγών, έτσι ώστε αυτές να μην φορολογηθούν ως εισόδημα προερχόμενο από άγνωστη πηγή ή αιτία.

Επειδή, με το άρθρο 1 παρ. 1 & 2 του Ν.5638/1932 ορίζεται ότι: « 1. Χρηματική κατάθεσις παρά τραπέζης εις ανοιχτόν λογαριασμόν επ' ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (compte joint, joint account) είναι εν τη εννοία του παρόντος νόμου η παρέχουσα τον όρον ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύναται να κάμνη χρήσιν, εν όλω ή εν μέρει, άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις, είτε τινές και πάντες κατ' ιδίαν οι δικαιούχοι. 2. Η χρηματική κατάθεσις περί ης η προηγούμενη παράγραφος επιτρέπεται να ενεργείται και εις κοινόν λογαριασμόν επί προθεσμία ή ταμειυτηρίου υπό προειδοποίησιν.».

Επειδή, με το άρθρο 4 του Ν.5638/1932 ορίζεται ότι: «Κατάσχεσις της καταθέσεως επιτρέπεται, έναντι όμως των κατασχόντων αυτή τεκμαίρεται αμαχήτως, ότι ανήκει εις πάντας τους δικαιούχους κατ' ίσα μέρη».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1033/21.02.2013: «Για τους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, το ποσό του εμβάσματος επιμερίζεται στους συνδικαιούχους **καταρχήν** ισομερώς και, εφόσον ο φορολογούμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία, φέρει το βάρος της απόδειξης με κάθε νόμιμο μέσο».

Επειδή, όπως επικουρικώς, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1050/17.02.2014: «Περιπτώσεις κοινών λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους τους συνδικαιούχους (ποσό διά αριθμό συνδικαιούχων).».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1228/15.10.2014: «3.Κατανομή κοινών λογαριασμών στους συνδικαιούχους. Στις περιπτώσεις αποστολών εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς πρέπει να γίνεται **καταρχήν** ισομερής επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος. Σημειώνεται ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εκδίδεται εντολή ελέγχου σε όλα τα πρόσωπα του κοινού λογαριασμού και εφόσον συμμετέχει ανήλικος έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν.2238/1994 όπως ίσχυαν. Σε περίπτωση που ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. Επί αμφισβήτησης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου από τη φορολογική αρχή η ίδια οφείλει να αιτιολογήσει την αναλογία που αυτή επικαλείται εάν αυτή είναι διαφορετική του ισομερούς επιμερισμού. Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη (σχετ. διατ. άρθ. 28 και 64 ν. 4174/2013)».

Επειδή, από την οικεία έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, δεν προκύπτουν οι πραγματικοί δικαιούχοι των ανωτέρω πιστώσεων, ούτε και η προσφεύγουσα αποδεικνύει με πρόσφορα μέσα ότι δεν σχετίζεται με τις επίμαχες κινήσεις λογαριασμών και ότι γενικότερα δεν έχει καμία σχέση με τις χρεοπιστώσεις αυτών.

Συνεπώς, ορθά η φορολογική αρχή προέβη στην ισομερή κατανομή αυτών στο σύνολο των συνδικαιούχων και απορρίπτεται ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η καταλογιζόμενη προσαύξηση αφορά αποκλειστικά και μόνο τον σύζυγό της.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην οικεία έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και αιτιολογημένες, και ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. πρωτ./25.01.2019 ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013

Διαφορά φορολογητέου εισοδήματος	20.150,00€
Διαφορά φόρου	2.261,25€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. και τόκοι άρθρου 53 Κ.Φ.Δ.)	2.104,55€
Εισφορά αλληλεγγύης	467,67€
Σύνολο φόρου για καταβολή	4.833,47€

Υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014

Διαφορά φορολογητέου εισοδήματος	44.370,00€
Διαφορά φόρου	11.536,20€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. και τόκοι άρθρου 53 Κ.Φ.Δ.)	10.736,74€
Εισφορά αλληλεγγύης	887,40€
Σύνολο φόρου για καταβολή	23.160,34€

**Υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου
εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014**

Διαφορά φορολογητέου εισοδήματος	32.350,00€
Διαφορά φόρου	10.675,50€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. και τόκοι άρθρου 53 Κ.Φ.Δ.)	3.202,65€
Εισφορά αλληλεγγύης	647,00€
Σύνολο φόρου για καταβολή	14.525,15€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.